

هو الأبهی - ای احبای حضرت سلطان عرصه توحید، ایام...

عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هو الأبهی

ای احبای حضرت سلطان عرصه توحید، ایام ظهور مجلیّ طور اشراق نور بود و یوم سرور و حبور و زمان طرب و شادمانی و فرح و کامرانی و چون آن مهر منیر در فلک اثیر افول فرمود شام ظلّهانیست و وقت حزن و حسرت و سوگواری و اوان فرقت و حرقت و شدت و ناتوانی. احزانست که مونس جانست چشم گریانست که ندیم قلب سوزانست و فریاد و فغانست که متصاعد باسماانست این یک مقامست در مقام دیگر این قرن عظیم و عصر جدید خداوند مجید است و در هر ساعتی آنچه دهقان در مرزعه کون کشته و از معین رحمانیت آب داده سبز و روینده گردد و لطافت گلستان شود و طراوت بوستان گردد و در هر دمی شبنمی رسد.

و در هر نفسی صبح تأییدی دمد و آثار باهره این کور اعظم ظاهر و باهر شود و قدرت و عظمت سلطان احدیت واضح و لائح گردد چه که قرن مدتش صد سالست پس در این عصر مجید خداوند جلیل یوماً فیوماً امر الهی در علو و ارتفاع است و سمو و امتناع و ظهور آثار جمال و جلال و بروز آیات قدرت و عظمت ربّ بیثال هر چند از فوز لقا محرومیم اما از نفحات قدس حدیقه وفا مهتریم و در ببحوحه این قرن و وسط این عصر کریم و البهاء علیکم ع ع

ORIGINAL

AUDIO